14.03.2012 г. / 15:00:08

Родолюбие

На 18 декември 1859 г. в гр. Стара Загора е роден големия български герой от войните, генерал от пехотата Стефан Тошев (1859 – 1924)

„Познаването на собствените си недостатъци е начало на духовно обновление.”

генерал от пехотата Стефан Тошев

Майка му Анастасия е сред първите български девойки, изпратени да учат в Одеса. След завръщането си през 1863 г. тя основава първото девическо училище в града. Баща му Тошо Тошев, търговец на медни изделия, подпомага Старозагорското въстание, като снабдява бойците с оръжие.

През 1877 г., при посрещането на руската армия в Стара Загора, Стефан държи пламенно слово пред генерал Гурко. **Владеещият добре руски млад родолюбец се включва като доброволец в Българското опълчение на 19-годишна възраст**.

Завършва първия випуск на Военното училище в София (1879) и до 1885 г. служи в 6-а пехотна старозагорска, 10-а пехотна хасковска и 7-а пехотна планинска дружина. На 30 август 1885 г. е произведен капитан и назначен за командир на 2-ра дружина от 3-и пехотен бдински полк.

През Сръбско-Българската война, в края на октомври 1885 година, на капитан Тошев е наредено да преведе частта си по направление от Брезник за Трън и да заеме село Филиповци. След обявяването на войната от страна на Сърбия на капитан Тошев е наредено да се изтегли по посока към Трън. **Срещу неговата позиция се придвижва добре окомплектованата, въоръжената и по-многобройната Моравска дивизия, срещу която стоят едва 3 дружини. Още при пристигането на място на капитан Тошев е наредено да поеме командването на войсковите части. Трите дружини са атакувани от Моравската дивизия още преди да успеят да се окопаят, но въпреки това атаката е отбита.** Вечерта на 3 ноември настъпват сериозни промени на бойното поле, което налага капитан Тошев да изтегли силите си от трънската позиция в направление Брезник поради това, че сърбите отблъскват слабите български части, дислоцирани в защита на Врабча, заплашвайки да прережат пътя за отстъпление. **Войниците му подсилват частите, заели Сливница, разгръщайки се на височината Градище. С така подсилен ляв фланг българското главно командване вече може да насочи усилията си към десния. Дружината на капитан Тошев взима участие в атаката срещу височината Мека Црев, намираща се точно срещу Три уши, която е завзета успешно.** По време на този бой сръбски куршум улучва ножницата със сабята му и я пречупва на две. На българските части, заели Мека Црев е наредено да се завърнат обратно на Три уши, изоставяйки завзетата позиция. **На 7 ноември му е наредено да атакува вражеските позиции, с което завзема източната част на Три уши. За проявения героизъм в боевете е награден с военният орден „За храброст“- IV степен.**

Така започва блестящата военна кариера на храбрия

българин, който след войната командва 11-и пехотен сливенски полк. На 1 април 1887 г. е произведен в чин майор. Служи като командир на 7-и пехотен преславски полк, а от 1890 г. командва 8-и пехотен преславски полк. На 2 август 1891 г. е произведен в чин подполковник,[2] а от 2 август 1895 г. е полковник. През 1899 г. е назначен за командир на 2-ра бригада от 2-ра пехотна тракийска дивизия.

През 1904 г. полковник Тошев поема командването на новосъздадената 7-а пехотна рилска дивизия, същата година е произведен в чин генерал-майор, а през 1909 г. е назначен за командир на 1-ва пехотна софийска дивизия.

През Балканската война (1912 – 1913) с дивизията, която командва, участва в успешните настъпателни операции на Тракийския военен театър. Проявява се в Лозенградската (боевете при Гечкенли-Селиолу) и Чаталджанската операция.

На 5 август 1913 г. е повишен в звание генерал-лейтенант.

През Междусъюзническата война е командир на V българска армия, която действа в участъка Султантепе, Крива паланка и Китка.

След демобилизацията генерал-лейтенант Тошев е назначен за началник на 2-ра военноинспекционна област, след което през 1915 г. е назначен за началник на 3-та военноинспекционна област.

През Първата световна война Стефан Тошев извършва едни от най-големите си постижения като военен деец. Тогава ръководи Трета армия, която през 1916 г. води успешни боеве срещу Румъния и Русия. При щаба му като офицер за поръчки е аташиран княз Борис, тогава млад поручик. Оттогава и датира възхищението на бъдещия цар

към генерал Тошев:

„Безспорно голям военачалник, генерал Тошев притежаваше способността да прецени обстановката, положението наше и на враговете зряло и проникновено. Прозорливост и бърза съобразителност лъха от всички негови разпореждания...“

Умния и способен офицер е един от българските пълководци, които успяват да ОСУЕТЯТ ПЛАНА ЗА ЗАДГРАНИЧНИТЕ ЮДОМАСОНИ, КОЙТО ИМА ЯВНАТА ЦЕЛ ДА ПРОТАКА ДЕЙСТВИЯТА НА АРМИЯТА НИ, ДА СПРЕ УСТРЕМА НА БЪЛГАРСКАТА ВОЙСКА ПРИ ПРЕВЗЕМАНЕТО НА ДОБРУДЖА И ДА ОТКЛОНИ ГОЛЕМИ СИЛИ В БЕЗСМИСЛЕНИ ПРОДЪЛЖИТЕЛНИ ОБСАДИ, ВОДЕЩИ ДО УВЕЛИЧАВАНЕ НА РАЗХОДИТЕ И БЪЛГАРСКИТЕ ЖЕРТВИ.

Генералъ-Лейтенантъ **Тошевъ С.**
Командующъ III Армия
1915—1916.

При подготовката за атаката на смятаната за непревземаема Тутраканска крепост **генерал Тошев влиза в остър конфликт с фелдмаршал фон Макензен**, който има свой план. Немският военачалник е привърженик на стратегията на изтощението - армията на противника да се унищожава с бавни, методични удари. Той предлага план за поетапно овладяване на Добруджа, а силно укрепените от румънците военни крепости Тутракан и Силистра да бъдат обсадени и атакувани по-късно. **Обаче Тошев предусеща бъдещия провал: потенциалът на Трета армия ще се разпилее безсмислено, а разтеглянето на бойните действия във времето крие ОПАСНОСТ ОТ ПОГРОМ НА ФОНА НА ОЧАКВАНАТА**

МНОГОЧИСЛЕНА РУСКА ПОДКРЕПА ЗА РУМЪНЦИТЕ.

В 23 ч. на 3 септември 1916 г. генерал Стефан Тошев отдава заповед за атака на Тутраканската крепост. За атаката и овладяването ѝ се създава ударна групировка под командването на командира на 4-та пехотна Преславска дивизия генерал Киселов, в чийто състав влизат 31 пехотни дружини, 36 батареи, 8 картечни роти, 7 ескадрона и 4 сапьорни роти с обща численост 55 хиляди души, 132 оръдия и 53 картечници.
Главният удар се нанася от 4-та пехотна дивизия на фронт от 2 км в участъка на форт № 5 и 6.
В заповедта на командващия 3-та армия генерал Тошев са указани обектите за овладяване само на главната отбранителна линия на крепостта. На генерал Киселов се предоставя да реши как да се развие успехът и да се овладее крепостта. Особено внимание се обръща на разузнаването и на подготовката на видовете огньове на артилерията, която в 6.30 ч. на 5 септември открива силен огън по определените цели.
Комендантът на крепостта генерал Тудореску изпраща невярно донесение, че е обстрелван с 305 мм оръдия, с каквито българската армия не разполага.

Фелдмаршал фон Макензен С ХАРАКТЕРНИТЕ ОПОЗНАВАТЕЛНИ САТАНИНСКИ ИУДОМАСОНСКИ ЗНАЦИ НА ЧЕЛОТО СИ

Сутринта на същата дата генерал-фелдмаршал Макензен провежда разговор по телефона с генерал Стефан Тошев: „**Какво правите? Може ли тази първокласна крепост да се атакува с открити гърди, без подкрепата на силна артилерия? Знаете ли, че там има два фортови пояса? Знаете ли, че там има 50 хиляди войници с 60 батареи? Известно ли ви е, че това е Вердюнът на Близкия изток?**”

Генерал Тошев отговаря: „**Зная. Всичко ми е известно, но обстановката налага да се бърза. Всяка изгубена минута ще се отрази катастрофално на общото настъпление**.”

Разгневеният Макензен заявява: „ **Не може. Не разрешавам. Ще обсаждаме с германци, ще ви изпратя тежка артилерия. За три-четири месеца крепостта ще**

падне.”
С чувство за чест, доблест и достойнство генерал Тошев отстоява своето решение: „**Късно е вече, господин фелдмаршал. Частите са насочени към своите обекти и вече са в контакт с противника**.”

С НЕВЕРОЯТЕН ГЕРОИЗЪМ БЪЛГАРИТЕ ОВЛАДЯВАТ НЕПРЕВЗЕМАЕМАТА КРЕПОСТ ЗА 2 ДНИ!

Пленени са 450 офицери и 28 хиляди румънски войници. Около 4 хиляди души се прехвърлят на румънския бряг на р. Дунав. Румънската „крепост Вердюн” е овладяна само за два дни благодарение на храбростта, решителността и бързината в действията на нашите части, а така също и на доблестта на офицерите, които водеха в атака своите подразделения.

Мемориален комплекс Военна гробница Тутракан

За победата при Тутракан принос има прославената българска Конна дивизия с командир генерал Иван Колев. Със своите блестящи победи над румънско-руските части тя не дава възможност на противника да разсече групировката на 3-та армия, осигурява фланга на щурмуващите войски при Тутракан и нанася при Добрич удар във фланга на атакуващата румъно-руска група и обръща противника в бягство.

Завоювала инициативата, 3-та армия преминава в настъпление по целия фронт и от 11 до 16 септември 1916 г. преследва отстъпващия противник към

предварително оборудваната и силно укрепена Кубадинска позиция, която се простирала от Расово на дунавския бряг до Тузла на черноморския бряг.

След две неуспешни атаки, на 21 октомври 1916 г. 4-та пехотна Преславска дивизия с атака на нож извършва пробив в отбраната на врага. Успехът бързо е развит и отбраната на противника рухва. Българските съединения и части под умелото командване на генерал Тошев се вклиняват във фланг и тил на румънско-руските части, които са принудени да извършат отстъпление. На 23 октомври кавалерийската дивизия овладява Кюстенджа. Пета кавалерийска бригада чрез флангови маньовър обкръжава и пленява със знамето 265-и Оренбургски полк. Руският 47-ми корпус на генерал Зайончковски се оттегля на север.

От 22 до 28 октомври 3-та армия на генерал Тошев, след като излиза на оперативен простор, развива успеха и преследвайки противника към делтата на р. Дунав, достига южния й ръкав и преминава към отбрана. Това е краят на Кубадинската операция. Освободена е Северна Добруджа. Румънските и руските войски са отхвърлени отвъд Дунава.

ВЪПРЕКИ НЕВЕРОЯТНИТЕ ГЕРОИЧНИ ПОБЕДИ И ПОКАЗАНИЯ ВОЕНЕН ГЕНИЙ, СЛЕД МНОЖЕСТВО СКАНДАЛИ ФОН МАКЕНЗЕН ПРИНУЖДАВА ГЕНЕРАЛ ТОШЕВ ДА СИ ПОДЕ ОСТАВКАТА!

Противно на всичката еврейска мерзост, смелостта на българина прави възможен един много важен извод. Нашите сънародници объркват сметките на сатанистите и ги принуждават да действат открито, разкривайки за кратък период от време целия театър.

Отстранения от военните действия в Добруджа генерал Стефан Тошев е назначен е за генерал-губернатор на Македонската област. На 25 март 1917 година е повишен в звание генерал от пехотата.

През 1918 г. е командир на IV българска армия с фронт по р. Струма и Бяло море.

През юни 1919 г. преминава в запаса. През 1923 – 1924 г. е в ръководството на Съюза на запасните офицери. През октомври 1923 година е избран за председател на комитет „Народна признателност“, чиято цел е подпомагане на жертвите на Септемврийското въстание.

Генерал от пехотата Стефан Тошев умира на 27 октомври 1924 г. в Пловдив. Погребан е в София.

Синът на генерала, Тодор Тошев, е също офицер. По-късно е репресиран от други слуги на антихристите юдеи - комунистите, и лежи в лагера в Белене.

Цитати от големия български военен герой:

„Вярната представа относно бойното минало е от особено значение за идните поколения.“

„Победен е всякога онзи, който предварително се чувства победен.“

„Защото историята се повтаря и победения народ, преминал през етапа на нещастията, всякога има повече шансове за повдигане, отколкото победителя, стига градущето да се зида върху опитите от горчивото минало.“

„Както в една къща, тъй и в държавата, докато съгласието съществува, никой външен не може да се намеси в работата ѝ, и посегателствата са възможни само при крамолата и

гонитбата между членовете ѝ.“

Награди:

Орден „За храброст“ III и IV ст., 2-ри клас

Орден „Св. Александър“ I ст. с мечове, II ст. без мечове

Орден „За военна заслуга“ II ст.

Орден „Стара планина“ I степен с мечове, посмъртно

Германски Орден „Железен кръст“ 1-ви и 2-ри клас

И други чуждестранни ордени и медали.

{{_LINK1_}}

---

buditeli.info © 2017